

Arrest

nr. 216 679 van 12 februari 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. COPINSCHI
Berckmansstraat 93
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 22 november 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 oktober 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 december 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 januari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat S. COPINSCHI en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een Armeens staatsburger van Armeense origine afkomstig uit Artashat. In 2010 kwam u als minderjarige samen met uw ouders M. S. (...) en M. P. (...) (O.V. (...)) naar België. Uw ouders vroegen er asiel aan omwille van politieke redenen maar u zelf heeft toen geen persoonlijke problemen gekend. Op 13/10/2010 nam het CGVS in het kader van het verzoek tot internationale bescherming van uw ouders een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Op 07/02/2011 werd deze beslissing bevestigd door de RvV en hun beroep bij de Raad van State werd verworpen.

In juli 2016 leerde u R. (...) kennen, een Belgisch staatsburger afkomstig uit Yemen, met wie u een relatie begon. Op 29/09/2016 hield u thuis een verjaardagsfeestje met vrienden. Ook R. (...) was uitgenodigd en u stelde haar voor aan uw ouders. Nadat iedereen weg was verweten uw ouders u dat u met een zwarte moslima een relatie was aangegaan. Na nieuwjaar 2017 had u telefonisch contact met uw neven V. (...) en T. (...). Uw moeder had hen blijkbaar verteld over uw relatie met R. (...) en uw neven lachten u uit. Een jaar later hield u thuis opnieuw een verjaardagsfeestje waarbij R. (...) aanwezig was. Uw ouders kwamen onverwachts thuis en de situatie escaleerde. Uw ouders begonnen te roepen en te schelden omdat u nog steeds een relatie met R. (...) had. Kort hierna werd u opgebeld door uw twee neven V. (...) en T. (...), en uw oom. U werd door hen uitgescholden en ze zeiden dat u de familie ten schande bracht. Ze bedreigden u dat u bij terugkeer naar Armenië uw legerdienst zal moeten doen en dat ze ervoor zouden zorgen dat men in het leger weet zou hebben van uw relatie met een zwarte moslima, dat u er zal vernederd worden en beschouwd worden als een verrader. U had een betere verstandhouding met de ouders van R. (...). In april 2018 zette u R. (...) bij haar thuis af. Haar oudste broer sprak u aan op de boeken die hij u had uitgeleend over de islam en over hoe Jezus wordt gezien in de koran. U zei hem dat het een mooi verhaal was maar dat u in de bijbel gelooft en dat u niet op een andere manier, zoals in de islam, in Jezus kan geloven. Hierop werd haar broer kwaad en ontstond er een ruzie. Hij zei u dat ze nooit een relatie tussen een moslima en een christen zouden toelaten en dat u zich diende te bekeren tot de islam. Terug thuis kreeg u een telefoon van R. (...) die zei dat ze een ferme ruzie had met haar ouders en oudste broer. U ging haar 's nachts oppikken en kon niet anders dan haar te slapen leggen in uw eigen kamer. U sliep in de gang. De volgende morgen had u ruzie met uw ouders toen die ontdekten dat R. (...) er was. Ze verweten u dat u hen ten schande bracht, dat ze enkel in België bleven om u een toekomst te geven, en dreigden dat ze gingen terugkeren naar Armenië. U dacht dat ze blufden maar op 07/08/2018 keerden uw ouders effectief met de hulp van Caritas terug naar hun land van herkomst. Het is uw wens om met R. (...) in het huwelijk te treden maar u beschikt niet over de nodige documenten hiervoor. Uw Armeens paspoort is immers niet meer geldig en op het Armeens consulaat in Brussel zal men u geen paspoort geven aangezien u nog uw legerdienst in Armenië moet vervullen.

Op 04/12/2017 diende u uw verzoek voor internationale bescherming in bij de bevoegde Belgische instanties. U bent in het bezit van een kopie van de Belgische identiteitskaart van R. (...), een brief van haar, en een usb-stick waarop foto's en video's staan van u samen met R. (...) als ook een kopie van de brief van Caritas dat uw ouders zijn teruggekeerd naar Armenië. Uw advocate voegde per fax uittreksels toe van een OPFRA rapport dd. 20/07/2015 genaamd "Les Kurdes Musulmans".

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u een relatie heeft met een Belgisch staatsburger die een andere huidskleur heeft en moslima is. Uw familie is hier tegen en verwijten u dat u hen ten schande brengt. U vreest bij terugkeer naar uw land van herkomst dat u door uw familie zal vernederd en gediscrimineerd worden. In de Armeense samenleving is er ook veel discriminatie tegen zwarten en moslims. Bij terugkeer naar Armenië zal u ook uw legerdienst moeten vervullen en u vreest een vernederende behandeling als men er weet zou krijgen van uw relatie.

Er dient te worden opgemerkt dat de problemen die u bij terugkeer vreest te zullen ondervinden met uw familie onvoldoende zwaarwichtig zijn om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming te worden beschouwd. Nergens uit uw verklaringen blijkt immers dat de door u aangehaalde intra-familiale problemen uw fysieke integriteit of vrijheid in gevaar zouden brengen zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie noch dat u bij terugkeer naar Armenië het risico loopt op een onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Uit uw verklaringen (CGVS p. 6-7) blijkt weliswaar dat uw familie zeer denigrerende en beledigende opmerkingen maakt over uw relatie met R. (...) en dat ze die mogelijks bij uw terugkeer naar Armenië zullen blijven tegen u uiten. Hoewel deze situatie ongetwijfeld emotioneel belastend voor u is, kunnen deze problemen niet gelijkgeschakeld worden met een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. De gevreesde problemen moeten dermate systematisch en ingrijpend zijn dat hierdoor fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt, hetgeen in casu niet het geval is.

U stelt ook (CGVS p. 7 & 10) dat wanneer u uw verplichte legerdienst in Armenië zal vervullen uw familie uw medesoldaten zal inlichten over uw relatie met R. (...) waardoor u zal aanschouwd worden als een verrader en in het leger zware vernederingen zal ondergaan. Er moet worden opgemerkt dat dergelijke louter hypothetische vermoedens echter bezwaarlijk kunnen worden gelijkgesteld met een gegronde vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of met een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Aangezien ze uw relatie met R. (...) een schande voor de familie vinden is het bovendien verre van zeker dat uw familieleden in Armenië veel ruchtbaarheid zouden willen geven aan uw relatie met een zwarte vrouw die moslima is. Nog wat uw legerdienst betreft moet worden vastgesteld dat u hieromtrent geen onoverkomelijk en diepgewortelde gewetensbezwaren uit die u zouden verhinderen uw dienstplicht te vervullen. U stelt weliswaar (CGVS p. 8-9) dat u niemand wil doden, dat er doden aan de grens met Nagorno-Karabach vallen en ook doden vallen onder soldaten zelf, dat er gepest wordt in het leger, dat u omdat u uit de E.U. komt als zwak zal worden beschouwd en ze zullen denken dat u geld heeft en u het er heel moeilijk zal hebben, maar u geeft ook aan dat u bij terugkeer uw legerdienst zou vervullen, dat nu eenmaal elke normale jongen die moet doen. U verklaart dat u in Armenië geen redenen kan aanbrengen waarom u een alternatieve legerdienst, die er nochtans voorhanden is zoals blijkt uit de informatie toegevoegd aan uw administratief dossier, zou kunnen aanvragen en dat de enige reden dat u geen legerdienst wenst te doen is omwille van uw relatie met R. (...) maar dat u deze niet kan aanvoeren. Het is aldus onaannemelijk dat u tijdens uw dienstplicht zelf iets zou zeggen over uw relatie met R. (...) waardoor uw vrees omwille hiervan vernederingen te ondergaan evenmin plausibel is.

Nadat u uw leger dienst heeft vervuld staat het u vrij om in Armenië een paspoort te bekomen en volgens de geëigende procedure naar België te komen om in het huwelijk te treden met R. (...).

Bovenstaande vaststellingen zijn van die aard dat er in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden. De door u neergelegde overtuigingsstukken kunnen deze conclusie niet wijzigen. De kopie van de Belgische identiteitskaart van R. (...), een brief van haar, en een usbstick waarop foto's en video's staan van u samen met R. (...) als ook een kopie van de brief van Caritas dat uw ouders zijn teruggekeerd naar Armenië, bevatten informatie die niet worden betwist maar bovenstaande vaststellingen niet kunnen wijzigen. De door uw advocate per fax toegevoegde uittreksels van een OPFRA rapport dd. 20/07/2015 genaamd "Les Kurdes Musulmans" waaromtrent zij stelt dat dit rapport interessante informatie bevat, die bij uitbreiding, indicaties kunnen bevatten omtrent de problemen die u bij terugkeer naar uw land van herkomst zou kunnen ondervinden omwille van uw stabiele en duurzame relatie met uw Belgische partner maar van Jemenitische-Somalische origine en moslima van geloof. Samengevat blijkt uit deze informatie dat de houding t.a.v. etnische en religieuze minderheden in Armenië problematisch kan zijn en dat er sprake is van anti-Azeri en anti-moslim gevoelens, en dit zeker in het kader van het conflict met Azerbeidzjan over Nagorno- Karabach. Dit conflict vormde volgens een NGO een voedingsgrond voor nationalisme, xenofobie, discriminatie en onverdraagzaamheid t.a.v. etnische en religieuze minderheden. Ook is er sprake van negatieve berichtgeving in bepaalde media t.a.v. dergelijke minderheden en is er in het onderwijs sprake van discriminatie en stereotypering t.a.v. kinderen van etnische en religieuze minderheden. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat deze informatie betrekking heeft op moslims, terwijl u christen bent. Verder moet opgemerkt worden dat uit deze informatie ook blijkt dat de negatieve connotaties t.a.v. moslims vooral verband houdt met het conflict omtrent Nagorno- Karabach. Daarnaast blijkt uit de informatie voorhanden op het CGVS, waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd (COI Focus. Arménie. Situation des Musulmans. 2017) , dat het ECRI (the European Commission against Racism and Intolerance) reeds in 2011 aangaf dat er geen sprake is van anti-moslim gevoelens in Armenië. Hierbij werd verwezen naar de vele Iraniërs die naar Armenië gaan om te studeren, zaken te doen of voor toerisme (zo kwamen er in 2017 zo'n 220.000 Iraanse toeristen), en die geen enkel probleem hierbij ondervinden, zelfs als ze een hijab dragen. Aldus dringt zich o.b.v. deze informatie daterend van 2017 een meer genuanceerder beeld op wat betreft de situatie voor moslims in Armenië dan wat blijkt uit het OPFRA rapport van 2015.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 4, § 5 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake de minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale

bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming, van de artikelen 48/3, 48/5 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van “*het beginsel van voordeel van twijfel voor een asielzoeker*”, en van “*het beginsel van goed bestuur, in het bijzonder de beginselen van goede trouw, van zorgvuldigheid en van de zorgvuldige voorbereiding van de administratieve beslissingen*”. Verzoekende partij meent dat er sprake is van een “(g)ebrek aan productie van basisinformatie om het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging ten aanzien van de verzoekende partij te kunnen beoordelen” en dat een “(s)amenvattende en gedeeltelijke onderzoek van de asielaanvraag van de verzoekende partij” plaatsvond. Ten slotte stelt verzoekende partij nog dat er sprake is van een manifeste beoordelingsfout.

2.2.1. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoekende partij niet aanvoert op welke manier “*het beginsel(...) van goede trouw*” zou zijn geschonden, terwijl de uiteenzetting van een middel niet alleen vereist dat wordt aangevoerd welke bepaling of welk beginsel geschonden wordt geacht, doch ook de manier waarop ze werden geschonden door de bestreden beslissing. Verzoekende partij beperkt zich in haar betoog tot een loutere verwijzing naar voormeld beginsel. Dit onderdeel van het middel is derhalve niet ontvankelijk.

2.2.2. Waar verzoekende partij in haar verzoekschrift verwijst naar artikel 4, § 5 van de richtlijn 2004/83/EG van de Europese Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming, wijst de Raad erop dat voormeld artikel van de richtlijn werd omgezet in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet waardoor deze bepaling van de richtlijn niet langer over directe werking beschikt. Derhalve wordt verder in onderhavig arrest verwezen naar artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. X; RvS 15 februari 2007, nr. X). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. X).

2.2.4.1. Inzake de motivering in de bestreden beslissing dat verzoekende partij geen onoverkomelijk en diepgewortelde gewetensbezwaren uit die haar zouden verhinderen haar dienstplicht te vervullen, benadrukt verzoekende partij dat zij duidelijk heeft verklaard geen wapens te willen opnemen en geen mensen te willen doden. Zij wijst erop dat verwerende partij haar geen verdere vragen heeft gesteld over eventuele gewetensbezwaren in haar hoofde. Waar verwerende partij erop duidt dat uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat een alternatieve legerdienst voorhanden is, bemerkt verzoekende partij dat deze informatie niet aangeeft welke exacte redenen men kan inroepen teneinde een alternatieve legerdienst uit te voeren.

2.2.4.2. De Raad stelt evenwel vast dat uit de notities van haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal duidelijk blijkt dat verzoekende partij wel degelijk gevraagd werd naar eventuele bezwaren in haar hoofde wat betreft het vervullen van de verplichte legerdienst (administratief dossier, stuk 8, notities CGVS, p. 8-9). Bovendien, waar verzoekende partij stelt dat haar geen verdere vragen werden gesteld over eventuele gewetensbezwaren in haar hoofde, dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij niet *in concreto* aangeeft wat zij dienaangaande dan nog wilde opmerken. Verwerende partij motiveert dan ook terecht in de bestreden beslissing dat, hoewel verzoekende partij

weliswaar stelt dat zij niemand wil doden, dat er doden aan de grens met Nagorno-Karabach vallen en ook doden vallen onder soldaten zelf, dat er gepest wordt in het leger, dat zij omdat zij uit de E.U. komt als zwak zal worden beschouwd en ze zullen denken dat zij geld heeft en zij het er heel moeilijk zal hebben, verzoekende partij tevens aangeeft dat zij bij terugkeer haar legerdienst zou vervullen, aangezien nu eenmaal elke normale jongen die moet doen, hierbij opmerkend dat zij in Armenië geen redenen kan aanbrengen waarom zij een alternatieve legerdienst, die er nochtans voorhanden is zoals blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier (administratief dossier, stuk 27, map landeninformatie, deel 2), zou kunnen aanvragen en dat de enige reden dat zij geen legerdienst wenst te doen is omwille van haar relatie met R. maar dat zij deze niet kan aanvoeren. Hieruit blijkt dan ook duidelijk dat in hoofde van verzoekende partij geen onoverkomelijke en diepgewortelde gewetensbezwaren aanwezig zijn die haar zouden verhinderen haar dienstplicht te vervullen. Wat betreft nog de bemerking dat uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier niet blijkt welke exacte redenen men kan inroepen om toegelaten te worden tot een alternatieve legerdienst, wijst de Raad erop dat uit de voormelde informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd omtrent de alternatieve dienstplicht in Armenië niettemin blijkt dat er in Armenië een alternatieve dienstplicht voorhanden is voor personen met religieuze of niet-religieuze gewetensbezwaren tegen de militaire dienstplicht. Uit het gegeven dat verzoekende partij zelf aangeeft dat zij zulke redenen voor een alternatieve dienstplicht niet kan aanbrengen en vervolgens stelt dat de enige reden is dat zij geen legerdienst wenst te doen is omwille van haar relatie met R., blijkt duidelijk dat in haar hoofde geen sprake is van onoverkomelijke en diepgewortelde gewetensbezwaren.

De Raad wijst er in dit verband nog op dat het een land toekomt de militaire dienstplicht, de organisatie van een militaire reserve en een eventuele mobilisatie van deze reserve vrij te regelen, en dat vervolging of bestraffing van het ontduiken van de dienstplicht, het ontduiken van een mobilisatie van reservisten of desertie, in het kader van regelgeving waaraan alle onderdanen zijn onderworpen, in principe niet aanzien kan worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming. De regelgeving inzake militaire dienstplicht, het aanhouden van een militaire reserve en de mobilisatie is er voorts op gericht over voldoende strijdkrachten te beschikken in geval de nationale veiligheid bedreigd wordt. Dit impliceert dat bepaalde categorieën van onderdanen van een land bij een militair conflict zo nodig de wapens opnemen en strijd leveren om de nationale veiligheid te waarborgen. Het loutere feit verplicht te worden legitiem strijd te voeren kan evenmin beschouwd worden als vervolging in de zin van de Conventie van Genève of als een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming. Internationale bescherming omwille van weigering tot het vervullen van een verplichte legerdienst kan slechts toegekend worden omwille van een ernstige discriminatoire behandeling, een gegronde vrees voor het inzetten in een door de internationale gemeenschap veroordeelde militaire actie, of onoverkomelijke gewetensbezwaren. Welnu, *in casu* dient te worden geoordeeld dat – zo blijkt uit de bestreden beslissing – door verzoekende partij geen overtuigende elementen worden aangehaald om omwille van één van deze redenen internationale bescherming toe te staan.

2.2.5.1. Verzoekende partij herhaalt verder dat zij wil trouwen met R., doch dat zij hiervoor niet over de nodige documenten beschikt nu haar Armeens paspoort niet meer geldig is en men haar op het Armeens consulaat in Brussel geen paspoort zal geven aangezien zij nog haar legerdienst in Armenië moet vervullen. Verzoekende partij meent dat dergelijke beperking in de praktijk neerkomt op het ontnemen van het recht om te kunnen trouwen zoals onder andere gewaarborgd in artikel 12 EVRM. Bovendien betreft de weigering door de Armeense autoriteiten haar een Armeens paspoort te geven omdat zij haar militaire verplichtingen niet is nagekomen een duidelijke schending van het in artikel 2 van Protocol nr. 4 bij het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, tot het waarborgen van bepaalde rechten en vrijheden die niet reeds in het Verdrag en in het Eerste Protocol daarbij zijn opgenomen, waarin het recht van vrijheid van verplaatsing wordt gewaarborgd. Verzoekende partij betoogt voorts dat zij bovendien gedwongen zal worden haar stabiele en duurzame relatie met haar Belgische vriendin gedurende verschillende maanden te onderbreken om terug te keren naar Armenië teneinde haar militaire verplichtingen na te komen. Nergens in de bestreden beslissing wordt nagegaan of haar partner naar Armenië kan verhuizen voor de tijd die nodig is om aan haar militaire verplichtingen te voldoen, waarbij bovendien moet rekening worden gehouden met *“de houding van de Armeense overheden en de bevolking met betrekking tot mensen van kleur en elke vorm van discriminatie / vervolging, die ze in Armenië kunnen oplopen”*.

2.2.5.2. De Raad duidt er evenwel op dat in de bestreden beslissing in dit verband terecht wordt gemotiveerd dat het verzoekende partij nadat zij haar legerdienst heeft vervuld vrijstaat om in Armenië een paspoort te bekomen en volgens met de geëigende procedure naar België te komen teneinde in het

huwelijk te treden met R. Waar verzoekende partij stelt dat zij haar relatie met haar Belgische vriendin dan gedurende verschillende maanden zal moeten onderbreken en dat verwerende partij niet onderzocht heeft of haar partner naar Armenië kan verhuizen, wijst de Raad er nog op dat het doel van de asielpcedure niet is om het recht op eerbiediging van het gezinsleven te horen bevestigen doch wel om na te gaan of de vreemdeling bescherming nodig heeft tegen mogelijke vervolgingen in het land van herkomst omwille van één van de in het Verdrag van Genève vermelde gronden of ingevolge het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in geval van een terugkeer ernaartoe, *quod non in casu*.

2.2.6. Voorts is de Raad nog van oordeel dat verwerende partij in verband met de door verzoekende partij gevreesde problemen met haar familie omwille van haar relatie met R. in de bestreden beslissing terecht het volgende motiveert: *“Er dient te worden opgemerkt dat de problemen die u bij terugkeer vreest te zullen ondervinden met uw familie onvoldoende zwaarwichtig zijn om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming te worden beschouwd. Nergens uit uw verklaringen blijkt immers dat de door u aangehaalde intra-familiale problemen uw fysieke integriteit of vrijheid in gevaar zouden brengen zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie noch dat u bij terugkeer naar Armenië het risico loopt op een onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Uit uw verklaringen (CGVS p. 6-7) blijkt weliswaar dat uw familie zeer denigrerende en beledigende opmerkingen maakt over uw relatie met R. (...) en dat ze die mogelijks bij uw terug keer naar Armenië zullen blijven tegen u uiten. Hoewel deze situatie ongetwijfeld emotioneel belastend voor u is, kunnen deze problemen niet gelijkgeschakeld worden met een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. De gevreesde problemen moeten dermate systematisch en ingrijpend zijn dat hierdoor fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt, hetgeen in casu niet het geval is.”* De Raad stelt vast dat door verzoekende partij geen concrete argumenten worden bijgebracht die voormelde motivering in een ander daglicht stellen.

2.2.7. Ten slotte wijst de Raad erop dat artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet stelt dat de commissaris-generaal toch het voorgehouden asielaanvraag bij ontstentenis van stukken zonder enige bevestiging kan aannemen indien voldaan wordt aan vijf cumulatieve voorwaarden. De Raad bemerkt in dit verband evenwel op dat de door verzoekende partij verklaarde problemen die zij zal kennen met haar familie bij terugkeer omwille van haar relatie met R. op zich niet ter discussie staan, doch dat geoordeeld wordt dat deze onvoldoende zwaarwichtig zijn om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming te worden beschouwd. Wat betreft het feit dat zij bij terugkeer naar Armenië haar legerdienst zal moeten vervullen, bemerkt de Raad dat dit gegeven evenmin betwist wordt. Echter maakt verzoekende partij niet aannemelijk dat zij er zware vernederingen zal ondergaan aangezien zij dienaangaande niet verder komt dan hypothetische vermoedens en blijkt verder uit haar verklaringen dat zij geen onoverkomelijke en diepgewortelde gewetensbezwaren heeft tegen het vervullen van de verplichte legerdienst.

2.2.8. Uit hetgeen voorafgaat dient te worden besloten dat verzoekende partij de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a en b van de voormelde wet kan worden toegekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er heden in Armenië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.9. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 26 en 27), en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 20 september 2018 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende

partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. X; RvS 28 november 2006, nr. X). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.10. Uit wat voorafgaat blijkt dat in hoofde van verwerende partij door de Raad geen manifeste beoordelingsfout kan worden ontwaard.

2.2.11. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf februari tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT